иловага жойланиши сизнинг фаолиятингизни қай даражада енгиллаштиради?

2) *Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексининг 211-моддаси учинчи қисмида фуқароларга белгиланган жарима миқдорини базавий ҳисоблаш миқдорининг беш бараваригача миқдорда қилиб белгилаш бўйича Олий Мажлисга таклиф киритилишига қандай муносабат билдирасиз?*

3) Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексининг 249-моддаси бешинчи ва олтинчи хатбошисида белгиланган ваколатларни лебераллаштириш юзасидан таклифларга муносабатингиз?

4) Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексининг 259-моддасида ўз тасдиғини топмаган ижтимоий хавфли қилмишни яъни ёнғин хавфсизлиги қоидаларининг шу қоидалар бажарилиши учун маъсул бўлган шахс томонидан бузилиши баданга енгил шикаст етказилишига олиб келадиган бўлса жумласини ушбу модданинг янги талқиндаги биринчи қисмига ёки Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекснинг 211-моддаси тўртинчи қисмига киритилиши бўйича таклифга муносабатингиз?

Ушбу ўтказилган ижтимоий сўров натижалари бўйича давлат ёнғин назорати инспекторларининг фикр-мулоҳазаларидан келиб чиққан холда таклифлар тайёрланди.

Ўзбекистон қонунчилигини дунё тан олиб бораётган хозирги даврда ушбу йўналишдаги ишларни амалга ошириш ўз самарасини бермасдан қолмайди. Зеро “...қонун устувор бўлмаган мамлакатда ҳеч қачон тараққиёт бўлмайди” деган тамойил асосида фуқаролар ҳуқуқ ва эркинликларини, қонуний манфаатларини таъминлаш барчамизнинг энг муқаддас вазифамиздир.

Адабиётлар

1. Ўзбекистон Республикаси Президентининг Олий Мажлис палаталарининг қўшма мажлисидаги мурожаатномаси. –Тошкент: 2020.
2. Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси. -Тошкент: Адлия вазирлиги ҳузуридаги “Адолат” нашриёти, 2020.
3. Ўзбекистон Республикаси конституцияси. –Тошкент: 1992.
4. Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси. –Тошкент: 1994.
5. Камолов Л.А. Бердақ номидаги Қорақалпоқ давлат университети Ахборотномаси. –Нукус: 2019, № 1.
6. Камолов Л.А. Ўзбекистон Республикаси Президенти ҳузуридаги Давлат бошқарув Академиясининг Фуқаролик Жамияти журнали. 2019, № 1.

РЕЗЮМЕ

Ушбу мақолада Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексининг Давлат ёнғин назорати органлари фаолиятига алоқадор бўлган моддалари чуқур мулоҳазалар билан ёритилган ва мисоллар билан таҳлил қилинган. Ёнғин хавфсизлиги хизмати ходимларининг маъмурий амалиёт соҳасида фуқароларнинг ҳуқуқ ва эркинликлари кафолатларини таъминлаш борасида атрофлича ишлаб чиқилган таклифлар берилган.

РЕЗЮМЕ

В статье подробно рассматривается ряд статей касающихся государственных органов пожарного надзора отраженных в Кодексе Республики Узбекистан об административной ответственности, а также проводится анализ соответствующих примеров из практики работы органов государственного пожарного надзора. Автор выдвигает ряд всесторонне продуманных рекомендаций для улучшения деятельности работников государственной службы пожарной безопасности Республики Узбекистан.

SUMMARY

The article deals with the study of a number of articles dealing with State Fire Inspection Authorities in the Code of the Republic of Uzbekistan on Administrative Liability are considered in depth, and examples from the experience are also analyzed. The author puts forward a number of comprehensively thought-out proposals for improving the activities of employees of the State Fire Safety Service in the Republic of Uzbekistan.

ЭКОЛОГИЯЛЫҚ ТӘРБИЯ - ЖОҚАРҒЫ РУЎХЫЙЛЫҚ ДЕРЕКЛЕРИНИҢ БИРИ

З.Ғ.Муртазаева - *магистрант*

Әжинияз атындағы Нөкис мәмлекетлик педагогикалық институты

Таянч сўзлар: табиат, табиат ва инсон, табиий бойликлар, экологик тарбия, увол тушунчаси, дин, экологик маданият,экологик одоб-аҳлоқ, меҳнат.

Ключевые слова:природа, природа и человек, природные ресурсы, экологическое образование, концепция «увол», религия, экологическая культура, экологический этикет, труд.

Key words: nature, nature and man, natural resources, environmental education, the concept of “firing”, religion, ecological culture, ecological etiquette, work.

Жер жүзинде халық саны көбейип, илим ҳәм техника раўажланып барған сайын инсанның тәбиятқа тәсири күшейип барады, инсан тәбияттан оғада көп өним алатуғын болады. Буның ақыбетинде тәбият байлықлары кемейеди, айырым жағдайларда қоршаған орталық патасланады, тәбияттағы баланс бузылады. Бул болса тәбиятты қорғаўды, тәбийий байлықлардан туўры ҳәм өз орнында пайдаланыўды талап етеди. Сол орында Өзбекстан Республикасы Биринши Президенти И.Каримовтың «Өзбекстан XXI әсир босағасында» атлы мийнетинде «Экологиялық қәўипсизлик машқаласы миллий ҳәм регионаллық шегарадан шығып, пүткил адамзаттың дүнья жүзлик машқаласына айланған. Тәбият ҳәм инсан өзара белгили бир нызамлар тийкарында бир-бири менен қарым-қатнаста болады. Бул нызамлардың бузылыўы кескин экологиялық жағдайдың өзгериўине алып келеди», - деп жүдә орынлы айтқан еди. Илим-техниканың раўажланыўы адамлардың тәбиятқа болған қызығыўшылықларын, ғамқорлығын бираз пәсейткендей. Биз бул ушын тәбиятқа мийримли қатнаста болыўды өсип киятырған ҳәр бир жас әўладта шаңарақтан, мектептен экологиялық тәрбияны қәлиплестириўимиз керек. Экологиялық тәрбия – шахстың дәслепки туўылған күнинен баслап, тап сол өмириниң ақырына шекемги тәбийий бирлеспелер ҳәм жәмийетлик абаданшылықларды абайлап-асыраў, сақлаў ушын жәмийетлик-психологиялық көрсетпелер бериў мақсетинде санасына тәсир етиў процеси болып есапланады [1:89].

Экологиялық тәлим-тәрбияны eң жайдырыў бүгинги күнниң актуал мәселелеринен бири болып, тәлим-тәрбия бериўде экологиялық тәрбияға айрықша итибар берилмекте. Демек, «баланы жастан» дегенимиздей, балада бул ҳаққындағы түсиниклерди ертеден-ақ баслағанымыз мақул. Экологиялық тәрбияның әҳмийети соннан ибарат тәбият қубылысларын үйрениў арқалы баланың ойлаў қәбилетин, дыққатын ҳәм адамгершилигин пайда етиўге болады. Және де мектеплеримизде экологиялық тәрбия бериў арқалы оларды мәдениятлылыққа, әдеп-икрамлылыққа тәрбиялаў ҳәм шаңарақларда ата-аналар тәрепинен үгит-нәсиятлаў арқалы да оларды киши ўақтынан баслап-ақ қәлиплестирип барыў керек. Тәбият жаратқан ҳәр бир нәрсе, қубылыстың өлшемли екенлигин, оны таўсылмайтуғын булақ деп қараўға болмайтуғынлығын ҳәр бир жас әўладтың санасына синдириў, тәбиятқа мухаббат сези-

мин оятыў керек. Соның ушын биз дем алып атырған ҳаўаның кислородтың тазалығына итибарын қаратқан ҳалда, ҳәр жылы әтирапымызды көкелемзарластырыўға, терек егиўге бағдарлаўымыз керек. Бул дегени терек еккен адам оны сындырмайды, гүл еккен адам оны аяқ асты етпейди. Әсиресе, суўдың тазалығының адам өмириндеги орны, ол биринshiден, оның денсаўлығына тәсир етсе, екинши гезекте тәбияттың гүллеп раўажланаўына үлкен тәсир етеди. Тәбият сап ҳалында болған орынларда адамлардың руўхый жағдайы да тетик болады. Тәбият көринислери бузылған жерлерде адамлар ашыўшақ, хеш нәрсе жақпайтуғын, аўырыўшаң болып қалады. Тәбиятты қорғаўға тәрбиялаўда адамлар тәбиятқа, Ўатанға мухаббат руўхында тәрбияланады. Балаға экологиялық тәрбия бериўдиң және бир мүмкиншилиги – бунда балаларды жазғы лагерлерге тартыў, тәбият бизге инам еткен суў, мийўе, тереклер, шөплерди көрип, олардың адам өмирине қаншелли пайдалы екенлигин билип, сезинип, буннан да экологиялық тәрбия қәлиплесип барады. Экологиялық тәрбияда балаларды өз жасаў аймағы, мектеби, аўыл ҳәм қала көшелеринде тереклер егиў, жап-салмаларын тазалаў, үй ҳайўанларына ғамқорлық етиў сыяқлы балалардың өзлериниң күши жететуғын шараларды үйретиўден баслаў керек.

Обал болады деген сөз көпшилик халықларда болмаса керек. Обал барлық тәбият инам еткен элементлерге тийисли болып, адамларды, тәбиятты, улыўма ҳәмме нәрсени аяқ асты қылмаслыққа, қәдирлеўге шақырады ҳәм халқымыз «нанның усағыда нан» деп әдеплиликке шақырады.

Инсанды тәбиятты қорғаўға шақыратуғын және бир дерек дин – исламда диний исеним, ибадат, жер-аспан, қоршаған орталық көп ғана қымбатлы мағлыўматлар келтирилген. Қурани Карим ҳәм Ҳәдиси Шарифлерде қоршаған орталықты таза сақлаў, тәбият байлықларынан ақылға уғрас пайдаланыў, экологиялық жағдай ҳәм қоршаған орталықты қорғаўға үлкен әҳмийет берилген. Булар болса халқымыз қәлиплесиўиниң миллий тәрбиясының тийкары болып саналады. Буған жүдә мазмуны кең «обал» түсиниги мысал бола алады. Мусылманшылықта ҳәр қандай материаллық байлықлардан ысырапкершилик пенен пайдаланыў, тәбият байлықлары – пайдалы қазылмалар, суў, жер, өсимлик ҳәм ҳайўанларды аяқ асты етиў обал ҳәм гүна есапланады. Зардушт нәсиятларында экологиялық орталықты таза сақлаў ҳәм кеселлердиң алдын алыў ушын патаслықларды топырақ, тас пенен көмиў, оттан пайдаланыў (әдираспан) арқалы микробларды жоқ етиў усылларын билген. Бул дегени, экологиялық тәрбия сол заманлардан қәлиплескен.

Экологиялық мәденият адамның өз әтирапы ҳаққында тереӊ билимге ийе болыўы. Өсимлик ҳәм барлық мақлуқатларларға ғамқорлық көрсетиў, оны сақлаў туйғысына ийе болыў, тәбият байлықларынан, хожалық затларынан ақылға уғрас пайдаланыў, оларды көбейтип барыўға қаратылған адам искерлигиниң көриниси [2:144].

Экологиялық мәденият улыўмаинсаный мәдениияттың ажыралмас бир бөлеги болып, ҳәр бир инсанның өзи жасап турған үй, көше, мәҳәлле, аўыл ҳәм қаланы азада тутыў, абаданластырыў ҳәм тәбийий орынлардан өз ҳалында сақлаў ҳәм олардан өнимли, өз орнында пайдаланыў, журтымыз тәбиятын қорғаў киби ағла пазыйлетлерди қәлиплестириўде экологиялық мәдениат айрықша рол ойнайды.

Экологиялық билимлилик ҳәм мәдениат еӊ алды менен шаңарақтан басланады. Экологиялық дүньяға көзқарасты пайда етиўдиң тийкары шаңарақтағы тәрбияға тиккелей байланыслы. Егер, бул мәселе шаңарақта дурыс қойылмаған болса, оны мектеплерде кейинги тәлим басқышларында ҳәм де мийнет ўақтында пайда етиў қыйын болады.

Экологиялық мәдениат инсанның дөретиўшилик тәжирийбелерин беккемлеў менен бирге жәмийетлик сананың раўажланыўында пайда болады. Экологиялық мәдениат қәлиплесиўи ушын төмендеги ўазыйпалар келтириледи.

- жасларды жәмийетлик ҳәм тәбийий шараятларға үйлесиўин қәлиплестириў.
- жасларда тәбиятты қорғаў ҳәм оннан пайдаланыўды үйретиў ҳәм раўажландырып барыў.
- жаслардың жасап атырған тәбийий орталығынын жағдайы ҳаққында мағлыўматларды жыйнаўы.
- ҳәр бир адамның тәбиятқа жоқары адамгершилигин тиклеў ҳәм б.

Бул ўазыйпалар экологиялық мәдениятты қәлиплестириў менен адамзатты экологиялық қәўиптен сақлап қалыўы ҳәм саламат әўладты тәрбиялаўда да үлкен әҳмийетке ийе.

Бүгинги күни экологиялық тәрбия ҳәм экологиялық мәдениятты қәлиплестириў бизиң аймағымызда жасайтуғын ҳәр бир адамның алдында турған машқала. Қарақалпақстанда улыўма Орта Азияда, Арал теңизинде суўдың азайып кетиўи халқымыздың жасаў шараятларын төменлетип жибергени ҳәммеге мәлим. Бүгинги күни тәбиятта жасап турған орталықты қорғаў оны халқымыздың санасына тереңирек сиңдирип барыў, әсиресе киши мектеп жасынан экологиялық тәрбия бериў ҳәм экологиялық мәдениятты қәлиплестириў еӊ баслы мақсетимиз болып отыр. Сол орында «Арал тәғдири – мийрас тәғдири, инсанды қыйнайтуғын, ойландыратуғын мәселе», - деп келтирген пикирлер орынлы. «Арал машқаласы турақлы раўажланыўға тәшўиш салады. Тәбият ҳәм мәдениат адамларды қоршаған орталық пенен тығыз байланыстырады. Сонлықтан экологиялық әдилликти қорғаў адамлардың инсаныйлық ҳуқықы болып, ол социаллық әдалатлылық пенен тиккелей байланыслы» [3:274]. Солай екен, келешек әяладларымыз ушын бул мәселеге кеўил бөлип, ертеңги күнги урпақларымызға қоршаған орталық ҳәм турмыс жағдайын жақсылаў, қарақалпақ мәдениятын сақлап қалыў, генефондын қорғаўға мүмкиншилик бериўимиз бул мийрас қалдырыўдағы ўазыйпамыз есапланады.

Соның ушын, XXI әсирде жасайтуғын ҳәр бир урпақ – елимиздиң турғынлары экологиялық тәлимнен хабардар болыўы, экологиялық тәрбияға үйрениўи, экологиялық әдеплиликти услаўы зәрүр болады.

Экологиялық әдеплилик мәселеси бизиң атабабаларымыздың ҳайўанларға мийримли қатнаста болыўға шақырыўы, адамларда инсаныйлықты қәлиплестириўге де тәсирин тийгизген [4:143].

Ата-бабаларымыз бала тәрбиясы мәселесине өз алдына шын кеўли менен қараған ҳәм бул ушын ибратлы ислерди алып барған. Ҳәмме билим ҳәм мәдениияттың, соның ишинде, экологиялық дуньяға көз-қарасты пайда етиўдиң негизи шаңараққа ондағы тәрбияға байланыслы. Балаларда нәрестелик ўақтынан экологиялық әдеплилик хәм мийнетке тәрбиясына көнлигиўди шаңарақтан баслаў керек. Көп әсирлер тәжирийбесинен бизге мәлим тәрбияның басламасы мийнетке байланыслы. Мийнет, адам ис-ҳәрекетлериниң тийкары болыўы менен бирге, жеке адамды раўажландырыўшы усыллардан. Мине усылардан келип шыққан халда жас әўладты мийнет сүйгишликке тәрбиялаў керек болады.

Солай екен, бизиң ўазыйпамыз ана-тәбиятқа мүнәсибет әдебин үйретиў, оны қорғаў болып есапланады. Бул иске ҳәр бир инсан, жәмийетшилик ағзасы биргеликте кирисиўи лазым. Себеби, бул жерде гәп өмирдеги еӊ әҳмийетли мәселелер ҳаққында екен, яғный адамның өмир сүретуғын орталығы оның келешек әўладлары ҳаққында болады. Бул дегенимиз адамның жақсы, узақ, тыныш ҳәм мазмунлы өмир сүриўи тәбиятқа байланыслы екенлигинде.

Әдебиятлар

1.Тўхтаев С. ва бошқалар. «Ижтимоий экология». – Тошкент: «Маънавият», 2005.
2.Базарбаев Ж. «Әдеп философиясы». - Нөкис: «Билим», 2008.
3.Базарбаев Ж. «Руўхыятымыз маржанлары» - Нөкис: «Билим», 2008.
4.Базарбаев Ж. «Әдеп философиясы». - Нөкис: «Билим», 2008.

РЕЗЮМЕ

Мақолада экологик тарбияни шакллантирувчи ўлчамлар, инсон маънавияти, асосан, ёш авлодни экологик одоблилик орқали тарбиялаш, экологик маданиятни татбиқ этишдаги вазифалар кенг миқёсда тасвирлаб берилган. Камол топаётган ёш авлодда табиатга мухаббат ўйғотишдаги ўрнак бўлгувчи саъй-ҳаракатлар, оилада олиб борилиши лозим бўлган тушунтириш ишлари, аждодларимиздан ибратли панд-насиҳатлар, таьлим муассасаларида йўлга қўйилган чора-тадбирлар, болаларни табиатни асрашга чорловчи усуллар ҳақида аҳамияти зўр масалалар очиб берилган. Бу масалаларнинг бажарилиши билан бирга ёш авлодни меҳнаткашликка, бу дунёда тинч ва мазмунли умр кечириши, албатта, табиат билан узвий боғлиқлиги таҳлил қилинган.

РЕЗЮМЕ

В статье описывается широкий спектр аспектов, которые формируют экологическое образование, духовность человека, в основном образование молодого поколения посредством экологической этики, реализации экологической культуры. Раскрываются образцовые усилия по привитию любви к природе молодому поколению, разъяснительная работа в семье, образцовое учение наших предков, меры, принимаемые в учебных заведениях, способы побуждения детей заботиться о природе.Наряду с выполнением этих задач анализируется, что молодое поколение трудолюбиво, живёт мирной и осмысленной жизнью в этом мире и неразрывно связано с природой.

SUMMARY

The article describes a wide range of aspects that form environmental education, human spirituality, mainly the education of the young generation through environmental ethics, the implementation of environmental culture. Exemplary efforts to instill a love for nature of the young generation, explanatory work in the family, exemplary teaching of our ancestors, measures taken in educational institutions, ways to encourage children to take care of nature are revealed.Along with the fulfillment of these tasks, it is analyzed that the young generation is hardworking, lives a peaceful and meaningful life in this world, and is closely linked with nature.

ИККИНЧИ ЖАҲОН УРУШИ ЙИЛЛАРИДА СУРХОНДАРЁ ВИЛОЯТИ АҲЛИНИНГ ФРОНТДА КЎРСАТГАН ҚАҲРАМОНЛИКЛАРИ

К.Т.Тошов – *ўқитувчи*
Термиз давлат университети

Таянч сўзлар: фронт, фашизм балоси, ҳарбий комиссарият, хат, ҳаёт-мамот жанги, мудофаа, моддий ашёлар, уруш, қаҳрамонлик, дўстликка содиқ, партизан, разведка, меҳр-оқибат, ватанпарварлик, жасорат.

Ключевые слова: фронт, катастрофа фашизма, военный комиссариат, письмо, битва за жизнь и смерть, оборона, материальные блага, война, героизм, дружба, партизаны, разум, доброта, патриотизм, мужество.

Key words: front, catastrophe of fascism, military commissariat, writing, battle for life and death, defense, material wealth, war, heroism, friendship, partisans, mind, kindness, patriotism, courage.

XX аср инсоният тарихида Иккинчи жаҳон уруши энг оғир фожиавий из қолдирган тарихий воқеалардан саналади. Улуғ Ватан уруши даврида 73 давлатдан 62 давлат уруш домига тортилди, натижада ер шари аҳолисининг 80 фоизи урушга бевосита қатнашди. Қолган 11 та давлат ҳам манфаатларидан келиб чиқиб у ёки бу тарафга ён босишга мажбур бўлдилар. Иккинчи жаҳон уруши 40 та давлат, уч қитъа ва тўрт океанда олиб борилган. 110 миллион қуролли аскар иштирок этган бу урушда тахминий ҳисоб-китобларга кўра, 60 миллион киши қурбон бўлган.

Шу ўринда, фашизм устидан қозонилган ғалабага Ўзбекистон халқи ҳам муносиб ҳисса қўшган. Умуман, уруш бошларида 6,5 миллион кишидан иборат бўлган Ўзбекистон аҳолисининг 1.433.230 таси урушга сафарбар этилган. Агар аҳолининг ярмини аёллар, болалар ва кексалар ташкил этишини ҳисобга оладиган бўлсак, меҳнатга яроқли аҳолининг қирқ-қирқ икки фоизи фронтда жанг қилганлиги аниқ бўлади. Босқинчиларга қарши қўлига қурол олиб 263005 киши ҳалок бўлган, 132670 киши бедарак йўқолган, 60452 ватандошимиз ногирон бўлиб қолди. Уларнинг кўпчилиги мардлик намуналарини кўрсатиб, жанговар орден ва медаллар билан тақдирланди.

Собиқ СССР таркибида бўлган бошқа халқлар қатори ўзбек халқи ҳам уруш гирдобига тортилди. Ана шу умумий сафарбарлик натижасида Ўзбекистондан 1,5 миллион киши, жумладан, сурхондарёликлардан 20724 нафар мард ўғлонлар фашизмга қарши курашга сафарбар этилди [1:5-6].

Ота ва оналар ўз ўғлонларини фронтга жўнатар эканлар, уларга босқинчиларга қарши шараф билан курашиш, ўтмишда босқинчиларга қарши курашларда ғолиб чиққан қаҳрамонларнинг жанговар жасоратларидан намуна олишни, мард, ботир аскар бўлиб, душманлар устидан ғалаба қозонишларини тилаб қолгандилар. Урушнинг биринчи кuниданоқ Сурхон элининг азаматлари қўлига қурол олиб фашизм билан бўладиган қонли жангларга отландилар. Иккинчи жаҳон уруши бошланишининг дастлабки кунларидан Сурхон воҳасидан фронтга бориш ҳоҳишини билдирган ҳақиқий маънодаги ватанпарварлар, мард ва жасур ўғлонлар сони 2 минг кишидан ошиб кетди. Жумладан, ана шундай кўнгилли бўлиб, фронтда қатнашиш ҳоҳишини билдирган ватанпарвар ўғлонлардан А.Ҳусанов, Б.Қурбонов, С.Исмоилов, З.Хўжамуродов, М.Хўжамуродов, Э.Тўрақулов, М.Абдуназаров, Қ.Омонов, Х.Ашуров, Б.Омонов ва Т.Ҳасановларнинг номларини айтиб ўтишимиз мумкин. Сурхондарёлик минглаб йигит ва қизлар урушга отланиб қўлларига қурол олдилар. Жумладан, вилоятнинг 80 нафар жасур қизлари қўлларига қурол олиб душман билан аёвсиз кураш олиб борган бўлса, вилоят комсомол қўмитасининг котиби Красивин бошчилигида десантчи бўлган 340 нафар ўсмир ватанпарварларнинг номлари ҳаво қўшинлари жанговар тарихий солномаларидан ўрин олди. Сурхон воҳасининг отахон ва онахонлари ўз фарзандларини фронтга жўната туриб, уларга жанговар топшириқлар бера бошлади. Термиз тумани “Қизил чегара” хўжалигида яшовчи Шомирбобо Мирзаев ўғлини аскарликка кузата туриб “Ўғлим мард бўл, ботирлик билан кураш” деган бўлса, Шеробод тумани “Социализм” хўжалигининг Ғамбур қишлоғида яшаётган Очил Турдимуродовнинг онаси ўғлини фронтга кузатар экан: “Ўғлим, душманга омонлик берма, душманни битта қолдирмай қириб, ғалаба билан қайт ва уй жойимга эгалик қил”, деб оқ фотиҳа бериб фронтга жўнатишдилар [2]. Ота- оналар насиҳатига амал қилган ҳолда уларнинг берган ҳар бир ўгитини муқаддас билиб Сурхоннинг мард, жасур, азамат шер йигитлари душман билан мислсиз жангларда қаҳрамонлик кўрсатдилар. Фашизмга қарши бўлган жангларда Сурхон воҳасининг 50365 та ватанпарвар, фидоий ўғлонлари қўлларига қурол олиб душманга